

સલામી સવારની..

ચૂંટણી સુધી ટકે એવા આવાસો બાંધી નાખો !
 સિમેંટ વિના ખાયકી સાથે સંબંધ સાંધી નાખો !
 રાંધી નાખો કાચું-પાકું કરી નાખો રાંધણ છહુ !
 ને મતદારોને લાલચને પાંજરે ગાંધી રાખો !

સાંધી જેડાણો - થોડું આપીને,
સૂર્જ જવ શાંતિથી - કાઠી વ્યો કકળાટ -
શીતળા ઓટે... કરો કુંડાયું...

ਪਿੰਡਨ

મનો નામ મહાત્માધો વિષયારણભૂમિષુ ।
ચરત્વાક ન ગરણન્તુ સાધવો છે મુમુક્ષાવઃ ॥

ઉપરોક્ત શલોક દ્વાનસૂગ્રમાંથી લેવામાં આવેલ છે

મન નામનો મહિનાન વાધ વિષયોના જંગાતમાં ઘૂમતો રહે છે, માટે ત્યાં મોક્ષ કામી સાધકોએ જવું.

ઇચ્છાઓ - અપેક્ષાઓ - મનોવૃત્તિ એ વાદ જેવી છે વાધને ભૂખ ન હોય તો પણ શિકાર તો કરે જ છે. વાસનાની ભૂખ વાળો જીવાત્મા રૂપી વાદ પણ આવી જ મનોવૃત્તિ ધરાયે છે. મનને પાંજરે રાખવું - મનને સથયમં રૂપી પાંજરામં પૂરી રાખવાથી આ વાસનાના વનમાં ભટકવા જતું નથી.

સાધક - મોશા આકંદ્ખીએ મન-ઈચ્છાઓ વાસનાવૃત્તિ પર સંપૂર્ણ કાબૂ રાખવો.

सुव्यारा

- માણસ જીવતો હોય તેના કરતાં જીવંત હોય એ જ સૌથી અગત્યનું છે - ઓસ. ભડ્ધાર્ય
 - જિંદગીની ગાગર પર બેઠો સમયનો કાગડો, હિવસ-રાતના કંકર નાખી, ઉમરને પી રહ્યો... ને માણસ સમજે છે.. હું જીવી રહ્યો - વિશાળ ભજુ
 - મેં ઈત્ર સે મહિનું, યે આરજૂ નહીં, કોશિશ હે મેરે કિરદાર સે ખુશખુ આયે - ઈકલાલ પટેલ
 - શિક્ષકે મેઘ નહિં, માણી બવાનું છે - વિનોભા ભાવે
 - માણસ પોતાના માટે વેઢે તે 'તપ' અને બીજા માટે સહન કરે તે 'તપ' - સંતોષ દેવકર
 - લંકાના રાવણા કરતાં વધુ ભયંકર છે શંકાનો રાવણા, જે સમજણાનું જ હરણ કરી જાય છે - અનામ
 - આજનું ઔષ્ણધ : જામફળમાં ભરપૂર મેળનેશયમ હોય છે જે તણાવના ડોર્મોન્સને કંટ્રોલ કરે છે આથી જામફળ ખાવાથી માનસિક થાક લાગતો નથી (સંકલન : દીપક વી. આશારા)

બોધકથા

મન જ્યારે નિર્મણ હોય અને સાધનાઓનો ઉદ્દેશ પવિત્ર હોય તો માનવી મહામાનવ બની જાય છે. રાજીક્ષિક જેગલમાં શિકાર કરવા ગયો. પાછા ફરતાં રાજી ક્ષીશિક થોડીવાર માટે વશિષ્ટ ઝિષ્ણા આશ્રમમાં રોકાયો. ઝિષ્ણ વશિષ્ટ રાજાનું ભવ્ય સ્વાગત કર્યું. આશ્રમના ત્યાગી તપસ્વી પાસે આટલા બધા સાધનો કયાંથી આવ્યા તેવું ક્રોશિપ રાજાના મનમાં ક્રોશુથ થયું. રાજાએ ઝિષ્ણવરને આનું રહસ્ય પૂછ્યું ત્યારે ઝિષ્ણવરે કહ્યું, ‘મારી પાસે ઈન્દ્ર રાજાએ આપેલી એક નંદિની ગાય છે. જે અમારી ઈચ્છા પૂરી કરી શકે છે.’ રાજાએ કહ્યું, ‘અમારે મહેલમાં આવી ગાય હોય તો વધારે કામ આવે.’ તમે જોઈએ તે લઈલો પણ એ નંદિની ગાય અમને આપો. વશિષ્ટ ગાય આપવા ઈન્કાર કર્યો તો રાજાએ સૈન્ય બળથી નંદિની ગાય છીનવી લેવાની કોશિશ કરી. તો નંદિની એ પણ પોતાનું સૈન્ય પ્રગત કર્યું અને રાજીને હરાવ્યો. પરાજયથી અપમાનિત થઈ રાજી રાજ્યાટ ત્યાગીને તપશ્ચયા કરવા લાગ્યો. ઘોર તપ પછી ભગવાન શંકર પાસેથી તેણે અભિન અખ મેળવ્યું. અને પછી વશિષ્ટ ઝિષ્ણા આશ્રમ પર ફરી હુમલો કર્યો. આ વખતે પણ ઝિષ્ણા બ્રહ્મિદુર્દ તેને હરાવ્યો. ત્યારે રાજીને ભગવાન શિવના અખને પણ નકામા કરનારા વશિષ્ણની શ્રેષ્ઠતાનો અહેસાસ થયો. તેણે ફરી તપશ્ચયા કરી. આ વખતે તેણે તપસ્યા કરીને પોતાની વાસના અને કોષ પર વિજય મેળવી સાચિક ગુણો પ્રામ કર્યા. રાજમાં આવેલા સકારાત્મક પરિવર્તનને જોઈ વશિષ્ટ પોતે તેને બ્રહ્મર્થિની ઉપાધિથી વિભૂષિત કર્યો. જે આગણ જતા વિશ્વામિત્ર કહેવાયા.

હેમ ગાંગડી : કૃષ્ણાની બંસારીનો મધુર સૂર

અનેક મહાનુભાવોની જન્મજયંતિ સમાજ ઉજવતો હોય છે. આવી ઉજવણીના માધ્યમથી સમાજ જે તે વ્યક્તિ તરફનો પોતાનો આદરભાવ વ્યક્ત કરે છે. પરંતુ જન્મજાત લોક કલાકાર હેમુ ગઠવીની ૫૦મી પુષ્ટયતિથિ પણ સમાજ અને સરકારે સાથે મળીને ૨૦૧૫ - એંગસ્ટમાં દખદભાનેર ઉજીવી તે ભાગ્યેજ બને એવી ઘટના છે. જે વ્યક્તિનું કુલ આભયુપ્રથ રૂદ્વર્ણનું હોય તેની ૫૦મી પુષ્ટયતિથિનો ઉત્સવ પૂર્ણ મોરારીબાપુના સાનિધ્યમાં ઉજવાય તે એક ગૌરવપ્રદ ઘટના છે. હેમુભાઈના યોગદાનના ગૌરવ સાથે સમગ્ર લોકસાહિત્યની ચિરંજીવીતાનું આ ભાતીગળ દર્શન છે. સુરેન્નગર જિલ્લાના ઢાંકણિયા ગામે જન્મ લઈને આકાશવાણીના બળુકા માધ્યમથી સમગ્ર આલભમાં વિસ્તરી જતો હેમુભાઈનો સ્વર 'ન ભૂતો ન ભવિષ્યતી' જેવી

વિરલ ઘટના છે. રાજકોટ
લોકમેળાની ભાતિગળ
ઉજવાણીની વરચે જન્માસ્તમીના
દિવસે (અ૦ ગૃસ્ટ-૧૯૬૫) કુષ્ણાની બંસરીનો આ છૂટો
પડેલો સૂર્ય ફરી તેમાં વિલિન થઈ
ગયો. અનેક ચાહકોના દિલ
ઉપર વજાઘાત થયો. કવિ
ઉમાશંકરે લખ્યું છે તે મ
કાળદેવતાએ જાણો અંગૂઠે વાઢ
મુક્કોહો !

કાળને તે કહીએ શું ?
જરીકે નવ ચૂકીયો,
પાંચ આગળીઓમાંથી
અંગૂઠે વાઢ મૂકીયો.
જીવનમાં પાંચ દાયક પણ
પૂરા ન કરી શક્યા તેવા જવેરયંદ
મેઘાણી નામના મહાન શાયર —
સંશોધકે અનેક વિષયોનું ખેડાશ
કરીને તેનું નવનીત સમાજને
વહેંચ્યું છે. હે મુખાઈના
વશીકરણ કરે તેવા મધુર કંદથી
આ સાહિત્ય જન જન સુધી
પહોંચી શક્યું છે.
મેઘાણીભાઈના વ્યક્તિત્વમાં
એક વશીકરણ હતું. બાંધી
ડીનું શરીર, સ્વપ્રદર્શી આંખો

તથા કાઠિયાવાડી ઢબનો સાફન
(પાધરી) તેમના વ્યક્તિત્વન
ઓર નીખાર આપતા હતા. અ
નખણિય લોકસાહિત્યકાં
શાંતિનિકેતનમાં ગયા તો ત્ય
પણ તેમને સાંભળવા સંસ્થા
નિવાસીઓ ટોળે વળતા હતા
પહાડના આ બાળકનું વ્યક્તિત્વ
તથા કૃતિવ પહાડી હતા. સૌરાષ્ટ્ર
— કુલાધાબ તથા જન્મભૂમિમાં
તેમની કલમ મહોરી ઉઠી હતી
પોતે પોતાના ઈમાન પર મુસ્તા
રહ્યા અને શબદના સોદાગરોને
તે રાહે ચાલવા ઈશારો કર્યો.
હૈયા કેરી ધારણે તારે
ઉર ઊઠે જે સૂર જી
એજ સૂરોને ઈમાની ભાએ
!
ગાયા કર ચક્કયુક...
જી... જી... શબદન
વેપાર.
આપણાં સાહિત્યને લો
સુધી પહોંચાડવાના કામમાં
આકાશવાણી (છીંઠ) એ ખૂબ
મહત્વનું અને સુદીર્ઘ યોગદાન
આપેલું છે. **Public
Broudcaster** ન

જવાબદારી સ્વીકારી અને તેનું
હેતુપૂર્ણ રીતે વહન કરવું તે
પડકારયુક્ત કાર્ય છે.
સાહિત્યના — સંગીતના
પ્રસારણ માટે આકાશવાણીમાં
થયેલા અનેક પ્રયાસો એ એક
અલગ તથા ઉજણા ઈતિહાસનો
વિષય છે. કોઈપણ સાહિત્યીક
કૃતિનું રેડિયો નાટકના સ્વરૂપે
પ્રસારણ સાંભળીએ ત્યારે તેમાં
મહત્વનું યોગદાન આપનાર ચં.
ચી. મહેતા સૌની નજર સામે
તરે છે. રેડિયોમાં રજૂ થતી
સંગીતમય નાટીકાઓ
સાંભળીએ ત્યારે હેમુભાઈની
સ્મૃતિ થાય છે. આપણાં વિશાળ
દેશમાં દરેક પ્રદેશની વિરોધ
સંસ્કૃતિને અનુરૂપ ભિન્ન ભિન્ન
પ્રકારનું સાહિત્ય હોય છે.
તુકારામની છાપ જે મરાઠી
ભાષાના પદને લાગી હોય કે
નરસિંહની ભાત જે ગુર્જરી
ગીતોમાં ઊભરી હોય તે આપણી
મોંઘેરી વિરાસત છે. આજ રીતે
લોક થકી સ્વીકૃત થયે લા
લોકગીતો આપણી શોભા છે.
રેડિયો તથા લોક કલાકારોના

**કૃણાના
ચાર્ટીબોર્ડ**

વી. એસ. ગઢવી

દેખરભાઈ તથા રતુભાઈ જેવા
સાહિત્યપ્રેમીઓની દીઘદ્રાષ્ટિને
કારણે રાજકોટને રેડિયો સ્ટેશન
મળ્યું. રાજકોટ રેડિયો સ્ટેશન
નરફથી સાહિત્યના અને કલા
સ્વરૂપોની સાથે લોકસાહિત્યનું

પ્રસારણ થયું છે તેણે
 વાણીભાઈના બળકટ
 કસાહિત્યેને પાંખો પૂરી પાડી
 રજુઆતની શૈકિનું પણ એક
 ગવું મહત્વ હોય છે તે વાત
 સ્વીકૃત છે. મેઘાણીભાઈ
 તત્ત્વાંશોધિત સાહિત્યની
 રવાણીને હેમુ ગઢવી -
 સ્માર્થલ વાખેરા તત્ત્વ વેલજી
 જજર જેવા સમર્થ વાહકોનો
 મળ્યો તે સોનામાં સુગંધ
 રથ્યા જેવું કાર્ય થયું.
 વાણીભાઈના ગીતો જ્ઞાણો
 મુખ્યાંદ્રાં કંઠમાં સોને
 આએ મહોરી ઊહયાં હતા.
 આભમાં ઊરોલ ચાંદલો

 જજાબાઈને આવ્યા

 બાળુડાને માત હિંચોળે
 ઘણાઘણ દુંગરા ડોલે.
 શિવાજીને નિંદરં નાવે
 માતા જજાબાઈ જૂલાવે.
 મેઘાણીભાઈએ જીવનના
 યાકાળે સંતોની અમૃત
 નીનું જે સંશોધન કર્યું હતું તે
 કાળ યાદગાર ભજનોએ

સમુહને વેલો કર્યો.
પણ સ્વામી, યથરતં
કે પ્રાણલાલ વ્યાસ જેવા
લિલા કલાધરોએ પણ આ
ઓનો પ્રસ્તુતિ કરી તેમને
ચાંદ લગાડી દીધાં.
ઈ સહીતના આ તમામ
દોની શિવ ઉપાસનાના આ
મહીનામાં સ્મૃતિ વંદના
તો આત્મસંતોષ થાય તેવું

હેમુ ગઢવી માત્ર છનીસ
એ વયે અકાળે જ
માંથી ઊભા થઈને વસમું
કરી ગયા. હેમુભાઈના
લોકપ્રિયતાની પ્રતિતિ એ
પરથી થાય છે કે માત્ર
વર્ષની વયમાં
માંથી એકિજટ કરી
આ મહાન કલાધરને
પણ લોકો સ્નેહપૂર્વક
છે. હેમુભાઈ રખા નહિ
ઓટ સમાજને સાલતી
છે. મેઘાણીભાઈ લોક
ને ગદ્ય - પદ્ય સ્વરૂપે
કરવામાં નૂતન શૈલિનું
ણ કરી ગયા. હેમુ

ગઢવીએ પણ પ્રસ્તુતિની એક
નવતર શૈલિ વિકસાવી જેને
લોકએ આકંઠ માણી અને
દિલોજાનથી વધાવી. આજે પણ
તેની એટલીજ લોક સ્વીકૃતિ છે.
મેઘાણીભાઈ અને હેમુ
ગઢવીનું સ્મરણ ઓગસ્ટ
માસમાં વિશેષ થાય તે
સ્વામ્બાવિક છે. મેઘાણીભાઈની
જન્મજયંતિ તથા હેમુભાઈની
પુષ્યતિથિ આ મહીનામાં
આપે તે વાત સાહિત્યરસીકોનો
ધ્યાન બહાર જતી નથી. બજે
કલાધરોની સ્મૃતિમાં આજે
પણ નિયમિત રીતે કાર્યક્રમો
થાય છે. જગતના લોકો કોઈને
માનમોભો - નાણાં કે સત્તા
આપે છે. ઘણાં લોકો આવા
માનમોભાથી લાભાન્વિત થાય
છે. પરંતુ જગતના લોકો સ્નેહ
તો કોઈ કોઈ વીરલાઓને જ
આપે છે. એક વિશાળ લોક
સમુહનો સ્નેહ હેમુ ગઢવીને
મળી શક્યો છે. હેમુ ગઢવીની
સ્મૃતિ કદી પણ લોક
હદ્યમાંથી વિસ્મૃત થાય તેવી
નથી.

‘સત્યના પ્રયોગો’માં આધ્યાત્મિક એટલે નૈતિકતા અને ધર્મ એટલે નીતિ

મારો અભિપ્રાય રહ્યો
છે કે જે એકને સારું શક્ય છે
તે બધાને સારું શક્ય છે.
તેથી મારા પ્રયોગો ખાનગી
નથી રહ્યા, એમ સ્પષ્ટ કરતા
મહાત્મા ગાંધી તેમની
આત્મકથાની પ્રસ્તાવનામાં
લખે છે. મારા પ્રયોગમાં તો
આધ્યાત્મિકતા એટલે
નૈતિક; ધર્મ એટલે નીતિ;
આત્માની દાસ્તિ એ પાણેલી
નીતિ તે ધર્મ. એટલે જે
વસ્તુઓનો નિર્ણય બાળકો,
જુવાન અને બુઝાં કરે છે
અને કરી શકે છે. તે જ
વસ્તુઓનો કથામાં સમાવેશ
થશે. આવી કથા હું
તત્ત્વશ્બાવે, નિરભિમાનપણે
લખી શકું તો તેમાંથી બીજા
પ્રયોગો કરનારાઓને સારું

કંઈક મળે. આમ, મહાત્મા ગાંધી ‘સત્યના પ્રયોગો’ આત્મકથા થકી પોતાના માટે નહીં બીજાઓને કંઈક મળે એ માટે તત્પર રહે છે એમ સમજાય છે.
ગાંધીજી લખે છે આ

પરિષામોને તે છેવટનાં ગાણ્યાવતો નથી, અથવા તો એ એનાં સાચાં જ પરિષામ છે એ વિશે પણ સાંશેક નહીં તો તટસ્થ રહે છે, તેવો જ મારા પ્રયોગને વિશે મારો દાવો છે. મેં ખૂબ

એક ને સારુ શક્ય છે તે બધાને સારુ શક્ય છે એવી ગાંધીજીની કેફિયત

પ્રયોગોને વિશે હું કોઈ પણ પ્રકારની સંપૂર્ણતા આરોપતો જ નથી. વિજાનશાસ્ત્રી જેમ પોતાના પ્રયોગો અતિશય નિયમસર, વિચારપૂર્વક અને જીજાવટથી કરે છે, છતાં તેમાંથી નિપઞ્ચાયેલાં

આત્મનિરીક્ષણ કર્યું છે, એકેએક ભાવને તપાસ્યો છે તેનું પૂથકરણ કર્યું છે. પણ તેમાંથી નીપજે લાં પરિષામ એ સહૃને સારું છેવટનાં જ છે, એ ખરાં છે અથવા તો એ જ છે ખરાં છે, એવો

દાવો કોઈ દિવસ કરવા
 ઈચ્છાતો નથી, એક દાવો હું
 અવશ્ય કરું હું કે મારી
 દૃષ્ટિએ એ ખરાં છે, અને
 અત્યારે તો છીવટનાં જેવાં
 લાગે ઓછે. જો ન લાગે તો
 મારે એના ઉપર કોઈ પણ
 કાર્ય ન રચવું જોઈએ. પણ
 હું તો પગલે પગલે જે જે
 વસ્તુઓને જોઉં તેના ત્યાજ્ય
 અને ગ્રાહ એવા બે ભાગ
 પાડી લઉં અને જેને ગ્રાહ
 વસ્તુ સમજું તે પ્રમાણે મારા
 આચારોને ઘડું અને જ્યાં
 લાગી એ પ્રમાણે ઘઢાયેલા
 આચાર મને, એટલે મારી
 બુદ્ધિને અને આત્માને,
 સંતોષ આપે ત્યાં લડી મારે
 તેના શુભ પરિણામો વિશે
 અચલિત વિશ્વાસ રાખવો

લખે છે. ‘જો મારે કેવળ
 સેદ્ધાંતોનું એટલે તત્ત્વાનું જ
 વર્ણન કરવાનું હોય તો આ
 આત્મકથા હું જ ન લખું.
 પણ મારે તો તેના ઉપર
 રચાયેલાં કાર્યોનો ઈતિહાસ
 આપવાનો છે, અને તેથી જ
 મેં આ પ્રયત્નનો ‘સત્યના
 પર્યોગો’ એવું પહેલું નામ
 આપેલું છે. આમાં સત્યથી
 ભેદ મનાતા અહિસા,
 બ્રહ્મચર્ય ઈત્યાદિ નિયમોના
 પર્યોગો પણ આવી જશે.
 પણ માને મન સત્ય જ
 સર્વोપરી છે અને તેનાં
 અગણિત વસ્તુઓનો
 સમાવેશ થઈ જાય છે.’

સ્થાન જ નથી. એમાંથી તો
 કેવળ ન મતાની જ વૃદ્ધિ
 થાય. જે મ જે મ હું વિચાર
 કરતો જાઉ છું, મારા
 ભૂતકાળના જીવન ઉપર દટ્ઠિ
 નાખતો જાઉ છું, તેમ તેમ
 મારું અલ્પપણું હું શુદ્ધ રીતે
 જોઈ શકું છું. મારે જે કરવું
 છે, જેની હું ૩૦ વર્ષ થયાં
 ગંખાના કરી રહ્યો છું, તે તો
 આત્મદર્શન છે, તે ઈશ્વરનાં
 સાક્ષાત્કાર છે, મોક્ષ છે.
 મારું ચલનવલન બધું એ જ
 દટ્ઠિએ થાય છે. મારું
 લખાણ બધું એ જ દટ્ઠિએ
 છે અને મારું રાજ્યપ્રકરણી
 કોગની અંદર જંપલાવવું પણ
 એ જ વસ્તુને આધીન છે.
 (લેખક સમાજશાસ્કના
 સહપ્રાધ્યાપક છે.)